

dělení knihovního tělesa, vyžadujícího schválení dle § 7 zák. záb., bylo výslovně žádáno. Pokládal-li se žal. úřad za tohoto stavu věcí kompetentním k rozhodování o vznesené žádosti, nutno tento postup uznati správným. Vytýkají-li pak st-lé teprve ve stížnosti na nss, že sporné nemovitosti byly již právně samostatné, nelze k okolnostem těmto přihlížeti, poněvadž v řízení správním nebyly uplatněny a netvořily předmět rozhodování žal. úřadu (§§ 5 a 6 zák. o ss.).

Č. 5885.

Vyživovací příspěvky: Podmínkou nároku na vyživovací příspěvek podle zák. 120/1921 jest i při manželce povolaného vojína nezpůsobilost k výdělku.

(Nález ze dne 21. září 1926 č. 18.190).

Věc: Markéta Z. v M. proti zemské vyživovací komisi v Praze o vyživovací příspěvek.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím okr. vyživovací komise v Ch. z 11. listopadu 1925 byl st-lce přiznán vyživovací příspěvek po jejím manželu za dobu od 6. července do 4. srpna 1925, nař. rozhodnutím bylo však vyhověno odvolání podanému zástupcem fin. správy a vysloveno, že st-lce vyživovací příspěvek vzhledem k ustanovení § 4. zák. z 18. března 1921 č. 120 Sb. nepřísluší, ježto v době, kdy povolaný nastoupil cvičení ve zbraní, nebyla k výdělku nezpůsobilá.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané a dovozující, že v § 4 cit. zák. stanovený požadavek nezpůsobilosti k výdělku se dle povahy věci nemůže vztahovati na manželku povolaného, nýbrž pouze na ostatní členy rodiny, a že nemůže býti úmyslem zákona, manželce povolaného, i když jest výdělku způsobilá, odepíratí vyživ. příspěvek, uvážil nss toto:

Zákon č. 120/21 stanoví v § 4., o nějž se nař. rozhodnutí opírá, že nárok na vyživ. příspěvek přísluší členům rodiny k voj. službě povolaného jen tehdy, byli-li v době, kdy povolaný nastoupil službu voj., nemajetní a k výdělku nezpůsobilí a byla-li výživa jejich podstatně závislá na pracovním příjmu povolaného a povoláním tím je ohrožena. § 2. pak stanoví, že za členy rodiny ve smyslu § 1. pokládají se osoby, které mají podle ustanovení o. z. o. proti povolanému nárok na alimenty. Jak z uvedených zákonných ustanovení patrné, nerozlišuje zákon nikterak mezi manželkou povolaného na straně jedné a ostatními členy rodiny na straně druhé a nutno proto dle jeho jasného znění míti za to, že podmínky, ke kterým se pojí přiznání vyživ. příspěvku, tudíž i podmínka nezpůsobilosti k výdělku, platí stejně pro manželku jako pro ostatní členy rodiny. Důvody ekvity, které stížnost uvádí, mohou snad míti význam de lege ferenda, nikoliv však pro posouzení zákonitosti nař. rozhodnutí, opírajícího se o jasné znění zákona, které jiného výkladu nepřipouští.